

Text

Perek Beis: Chance?

<p>א וּלְנַעֲמִי מִידַע (מוֹדַע) לְאִישָׁהּ, אִישׁ גִּבּוֹר חַיִּל-- מִמִּשְׁפַּחַת, אֱלִימֶלֶךְ; וּשְׁמוֹ, בְּעֹז.</p>	<p>1 And Naomi had a kinsman of her husband's, a mighty man of valour, of the family of Elimelech, and his name was Boaz.</p>
<p>ב וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל-נַעֲמִי, אֲלֶכֶה-נָּא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בְּשִׂבְלִים--אֲחֵר, אֲשֶׁר אֲמַצָּא-חֵן בְּעֵינָיו; וַתֹּאמֶר לָהּ, לְכִי בְתִי.</p>	<p>2 And Ruth the Moabitess said unto Naomi: 'Let me now go to the field, and glean among the ears of corn after him in whose sight I shall find favour.' And she said unto her: 'Go, my daughter.'</p>
<p>ג וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתִּלְקָט בְּשָׂדֶה, אַחֲרֵי הַקְּצָרִים; וַיִּקֶר מְקוֹרָהּ--חֶלְקֵת הַשָּׂדֶה לְבְעֹז, אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ.</p>	<p>3 And she went, and came and gleaned in the field after the reapers; and her hap was to light on the portion of the field belonging unto Boaz, who was of the family of Elimelech.</p>
<p>ד וְהִנֵּה-בְעֹז, בָּא מִבֵּית לֶחֶם, וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים, ה' עִמָּכֶם; וַיֹּאמְרוּ לוֹ, יְבָרְכֶךָ ה'.</p>	<p>4 And, behold, Boaz came from Beth-lehem, and said unto the reapers: 'The LORD be with you.' And they answered him: 'The LORD bless thee.'</p>
<p>ה וַיֹּאמֶר בְּעֹז לְנַעֲרוֹ, הַנֹּצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים: לְמִי, הַנַּעֲרָה הַזֹּאת.</p>	<p>5 Then said Boaz unto his servant that was set over the reapers: 'Whose damsel is this?'</p>
<p>ו וַיַּעַן, הַנַּעַר הַנֹּצֵב עַל- הַקּוֹצְרִים--וַיֹּאמֶר: נַעֲרָה מּוֹאֲבִיָּה הִיא, הַשָּׁבָה עִם-נַעֲמִי מִשְׂדֵי מוֹאָב.</p>	<p>6 And the servant that was set over the reapers answered and said: 'It is a Moabitish damsel that came back with Naomi out of the field of Moab;</p>

<p>ז ותאמר, אלקטה-נא ואספתי בעמרים, אחרי, הקוצרים; ותבוא ותעמוד, מאז הבקר ועד- עתה-- זה שבתה הבית, מעט.</p>	<p>7 and she said: Let me glean, I pray you, and gather after the reapers among the sheaves; so she came, and hath continued even from the morning until now, save that she carried a little in the house.'</p>
<p>ח ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי, אל- תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי, מזה; וכה תדבקין, עם-נערתי.</p>	<p>8 Then said Boaz unto Ruth: 'Hearest thou not, my daughter? Go not to glean in another field, neither pass from hence, but abide here fast by my maidens.</p>
<p>ט עיניך בשדה אשר- יקצרון, והלכת אחריהן- הלוא צויתי את- הנערים, לבלתי נגעך; וצמת, והלכת אל- הכלים, ושתי, מאשר ישאבון הנערים.</p>	<p>9 Let thine eyes be on the field that they do reap, and go thou after them; have I not charged the young men that they shall not touch thee? and when thou art athirst, go unto the vessels, and drink of that which the young men have drawn.'</p>
<p>י ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו, מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני-- ואנכי, נכריה.</p>	<p>10 Then she fell on her face, and bowed down to the ground, and said unto him: 'Why have I found favour in thy sight, that thou shouldst take cognizance of me, seeing I am a foreigner?'</p>
<p>יא ויען בעז, ויאמר לה- הגד הגד לי כל אשר- עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא- ידעת תמול שלשום.</p>	<p>11 And Boaz answered and said unto her: 'It hath fully been told me, all that thou hast done unto thy mother-in-law since the death of thy husband; and how thou hast left thy father and thy mother, and the land of thy nativity, and art come unto a people that thou knewest not heretofore.</p>
<p>יב ישלם ה', פעלך; ותהי משכרתך שלמה,</p>	<p>12 The LORD recompense thy work, and be thy reward complete</p>

<p>מֵעַם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-בָּאת, לְחַסוֹת תַּחַת-כְּנָפָיו.</p>	<p>from the LORD, the God of Israel, under whose wings thou art come to take refuge.'</p>
<p>יג וַתֹּאמֶר אֲמָצָא-חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי, כִּי נַחֲמַתְנִי, וְכִי דִבַּרְתָּ, עַל-לֵב שִׁפְחֹתֶיךָ; וְאַנְכִי לֹא אֶהְיֶה, כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ.</p>	<p>13 Then she said: 'Let me find favour in thy sight, my LORD; for that thou hast comforted me, and for that thou hast spoken to the heart of thy handmaid, though I be not as one of thy handmaidens.'</p>
<p>יד וַיֹּאמֶר לָהּ בַּעַז לֶעֵת הָאֲכָל, גֹּשִׁי הֶלֶם וְאָכַלְתָּ מִן-הַלֶּחֶם, וְטַבַּלְתָּ פֶתֶךָ, בַּחֲמֶץ; וַתֵּשֶׁב, מִצַּד הַקֶּצֶרִים, וַיִּצְבֹּט-לָהּ קָלִי, וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֵּתֵר.</p>	<p>14 And Boaz said unto her at meal- time: 'Come hither, and eat of the bread, and dip thy morsel in the vinegar.' And she sat beside the reapers; and they reached her parched corn, and she did eat and was satisfied, and left thereof.</p>
<p>טו וַתָּקָם, לְלַקֵּט; וַיֵּצֵא בַּעַז אֶת-נְעָרָיו לֵאמֹר, גַּם בֵּין הָעֲמָרִים תִּלְקֹט--וְלֹא תִכְלִימוּהָ.</p>	<p>15 And when she was risen up to glean, Boaz commanded his young men, saying: 'Let her glean even among the sheaves, and put her not to shame.</p>
<p>טז וְגַם שָׁל-תִּשְׁלוּ לָהּ, מִן-הַצְּבָתִים; וְעַזְבָתֶם וְלִקְטָהּ, וְלֹא תִגְעְרוּ-בָהּ.</p>	<p>16 And also pull out some for her of purpose from the bundles, and leave it, and let her glean, and rebuke her not.'</p>
<p>יז וַתִּלְקֹט בַּשָּׂדֶה, עַד- הָעָרֶב; וַתַּחֲבֹט אֶת אֲשֶׁר- לָקְטָהּ, וַיְהִי כֶפֶאִיפָה שְׁעָרִים.</p>	<p>17 So she gleaned in the field until even; and she beat out that which she had gleaned, and it was about an ephah of barley.</p>
<p>יח וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר, וַתֵּרָא חֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר- לָקְטָהּ; וַתּוֹצֵא, וַתֵּתֵן-לָהּ, אֶת אֲשֶׁר-הוּתְרָהּ, מִשְׂבַּעָהּ.</p>	<p>18 And she took it up, and went into the city; and her mother-in- law saw what she had gleaned; and she brought forth and gave to her that which she had left after she was satisfied.</p>

<p>יט ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום, ואנה עשית-- יהי מכירך, ברוך; ותגד לחמותה, את אשר-עשתה עמו, ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום, בעז.</p>	<p>19 And her mother-in-law said unto her: 'Where hast thou gleaned to-day? and where wroughtest thou? blessed be he that did take knowledge of thee.' And she told her mother-in-law with whom she had wrought, and said: 'The man's name with whom I wrought to-day is Boaz.'</p>
<p>כ ותאמר נעמי לכלתה, ברוך הוא לה', אשר לא- עזב חסדו, את-החיים ואת-המתים; ותאמר לה נעמי, קרוב לנו האיש-- מגאלנו, הוא.</p>	<p>20 And Naomi said unto her daughter-in-law: 'Blessed be he of the LORD, who hath not left off His kindness to the living and to the dead.' And Naomi said unto her: 'The man is nigh of kin unto us, one of our near kinsmen.'</p>
<p>כא ותאמר, רות המואביה: גם כן-אמר אלי, עם-הנערים אשר- לי תדבקין, עד אם-כלו, את כל-הקציר אשר-לי.</p>	<p>21 And Ruth the Moabite said: 'Yea, he said unto me: Thou shalt keep fast by my young men, until they have ended all my harvest.'</p>
<p>כב ותאמר נעמי, אל- רות כלתה: טוב בתי, כי תצאי עם-נערותיו, ולא יפגעו-בך, בשדה אחר.</p>	<p>22 And Naomi said unto Ruth her daughter-in-law: 'It is good, my daughter, that thou go out with his maidens, and that thou be not met in any other field.'</p>
<p>כג ותדבק בנערות בעז, ללקט--עד-כלות קציר- השערים, וקציר החטים; ותשב, את- חמותה.</p>	<p>23 So she kept fast by the maidens of Boaz to glean unto the end of barley harvest and of wheat harvest; and she dwelt with her mother-in-law.</p>

Perek Gimel: Sounds of Silence

<p>א ותאמר לה, נעמי חמותה: בתי, הלא אבקש- לך מנוח אשר ייטב-לך.</p>	<p>1 And Naomi her mother-in-law said unto her: 'My daughter, shall I not seek rest for thee, that it may be well with thee?'</p>
<p>ב ועתה, הלא בעז מדעתנו, אשר היית, את-נערותיו; הנה-הוא, זרה את-גרן השערים--הלילה.</p>	<p>2 And now is there not Boaz our kinsman, with whose maidens thou wast? Behold, he winnoweth barley to-night in the threshing-floor.</p>
<p>ג ורחצת וסכת, ושמת שמלתך (שמלתיך) עליך-- וירדתי (וירדת) הגרן; אל- תודעי לאיש, עד כלתו לאכל ולשתות.</p>	<p>3 Wash thyself therefore, and anoint thee, and put thy raiment upon thee, and get thee down to the threshing-floor; but make not thyself known unto the man, until he shall have done eating and drinking.</p>
<p>ד ויהי בשכבו, וידעת את- המקום אשר ישכב-שם, ובאת וגלית מרגלתי, ושכבתי (ושכבת); והוא יגיד לך, את אשר תעשין.</p>	<p>4 And it shall be, when he lieth down, that thou shalt mark the place where he shall lie, and thou shalt go in, and uncover his feet, and lay thee down; and he will tell thee what thou shalt do.'</p>
<p>ה ותאמר, אליה: כל אשר-תאמרי (אלי), אעשה.</p>	<p>5 And she said unto her: 'All that thou sayest unto me I will do.'</p>
<p>ו ותרד, הגרן; ותעש, ככל אשר-צוהה חמותה.</p>	<p>6 And she went down unto the threshing-floor, and did according to all that her mother-in-law bade her.</p>
<p>ז ויאכל בעז וישת, וייטב לבו, ויבא, לשכב בקצה הערמה; ותבא בלט, ותגל מרגלתי ותשכב.</p>	<p>7 And when Boaz had eaten and drunk, and his heart was merry, he went to lie down at the end of the heap of corn; and she came softly, and uncovered his feet, and laid her down.</p>

<p>ח וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה, וַיַּחְרֹד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת; וַהֲנֵה אִשָּׁה, שְׁכַבַת מֵרַגְלָתָיו.</p>	<p>8 And it came to pass at midnight, that the man was startled, and turned himself; and, behold, a woman lay at his feet.</p>
<p>ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתָּה; וַתֹּאמֶר, אֲנֹכִי רוֹת אֲמֹתְךָ, וּפְרַשְׁתָּ כְּנָפְךָ עַל-אֲמֹתְךָ, כִּי גֵאֵל אַתָּה.</p>	<p>9 And he said: 'Who art thou?' And she answered: 'I am Ruth thine handmaid; spread therefore thy skirt over thy handmaid; for thou art a near kinsman.'</p>
<p>י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתְּ לַה' בְּתִי--הֵיטִבַתְּ חֶסֶדְךָ הָאַחֲרוֹן, מִן-הָרִאשׁוֹן: לְבַלְתִּי-לָכֶת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים--אִם-דָּל, וְאִם- עָשִׁיר.</p>	<p>10 And he said: 'Blessed be thou of the LORD, my daughter; thou hast shown more kindness in the end than at the beginning, inasmuch as thou didst not follow the young men, whether poor or rich.'</p>
<p>יא וְעַתָּה, בְּתִי אֵל-תִּירָאִי, כָּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי, אַעֲשֶׂה- לָךְ: כִּי יוֹדְעַ כָּל-שַׁעַר עַמִּי, כִּי אִשָּׁת חַיִל אַתָּה.</p>	<p>11 And now, my daughter, fear not; I will do to thee all that thou sayest; for all the men in the gate of my people do know that thou art a virtuous woman.</p>
<p>יב וְעַתָּה כִּי אֲמַנָּם, כִּי אִם ( ) גֵּאֵל אֲנֹכִי; וְגַם יֵשׁ גֵּאֵל, קָרוֹב מִמֶּנִּי.</p>	<p>12 And now it is true that I am a near kinsman; howbeit there is a kinsman nearer than I.</p>
<p>יג לַיְלָה, וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם-יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל, וְאִם- לֹא יִחַפֵּץ לְגְאָלְךָ וּגְאָלְתִּיךָ אֲנֹכִי, חִי-הִ' ; שְׁכַבְּ, עַד- הַבֹּקֶר.</p>	<p>13 Tarry this night, and it shall be in the morning, that if he will perform unto thee the part of a kinsman, well; let him do the kinsman's part; but if he be not willing to do the part of a kinsman to thee, then will I do the part of a kinsman to thee, as the LORD liveth; lie down until the morning.'</p>
<p>יד וַתִּשְׁכַּב מֵרַגְלוֹתָיו, עַד-</p>	<p>14 And she lay at his feet until the morning; and she rose up</p>

<p>הַבֶּקֶר, וַתִּקֶּם, בַּטְרוֹם (בְּטָרוֹם) יִכִּיר אִישׁ אֶת- רְעֵהוּ; וַיֹּאמֶר, אֶל-יֹדֵעַ, כִּי- בָּאָה הָאִשָּׁה, הַגֶּרֶן.</p>	<p>before one could discern another. For he said: 'Let it not be known that the woman came to the threshing-floor.'</p>
<p>טו וַיֹּאמֶר, הָבִי הַמְּטַפַּחַת אֲשֶׁר-עָלֶיךָ וְאֶחְזִי-בָּהּ-- וַתֹּאחֲזֵ בָּהּ; וַיִּמַּד שֵׁשׁ- שְׁעָרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ, וַיֵּבֵא הָעִיר.</p>	<p>15 And he said: 'Bring the mantle that is upon thee, and hold it'; and she held it; and he measured six measures of barley, and laid it on her; and he went into the city.</p>
<p>טז וַתְּבוֹא, אֶל-חַמּוּתָהּ, וַתֹּאמֶר, מִי-אָתָּ בְּתִי; וַתִּגְדֹּ- לָהּ--אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה- לָהּ, הָאִישׁ.</p>	<p>16 And when she came to her mother-in-law, she said: 'Who art thou, my daughter?' And she told her all that the man had done to her.</p>
<p>יז וַתֹּאמֶר, שֵׁשׁ-הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי: כִּי אָמַר (אֵלַי), אֶל-תְּבוֹאִי רִיקָם אֶל- חַמּוּתֶךָ.</p>	<p>17 And she said: 'These six measures of barley gave he me; for he said to me: Go not empty unto thy mother-in-law.'</p>
<p>יח וַתֹּאמֶר, שְׁבִי בְּתִי, עַד אֲשֶׁר תִּדְעֶינָּה, אֵיךְ יִפֹּל דְּבָר: כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ, כִּי- אִם-כָּלָה הַדָּבָר הַיּוֹם.</p>	<p>18 Then said she: 'Sit still, my daughter, until thou know how the matter will fall; for the man will not rest, until he have finished the thing this day.'</p>

Perek Daled: Geulah Sprouting

<p>א וּבִעַז עָלָה הַשַּׁעַר, וַיֵּשֶׁב שָׁם, וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דָּבָר-בִּעַז, וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה-פֹּה פְּלָנִי אֶלְמָנִי; וַיִּסֹּר, וַיֵּשֶׁב.</p>	<p>1 Now Boaz went up to the gate, and sat him down there; and, behold, the near kinsman of whom Boaz spoke came by; unto whom he said: 'Ho, such a one! turn aside, sit down here.' And he turned aside, and sat down.</p>
<p>ב וַיִּקַּח עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים,</p>	<p>2 And he took ten men of the</p>

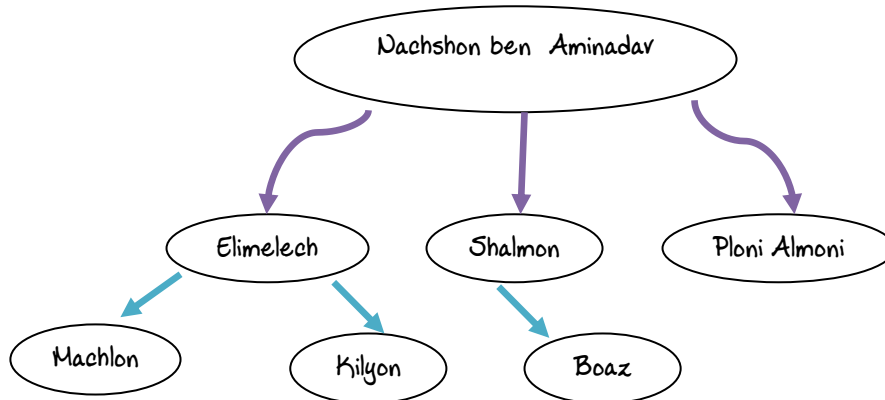
<p>מִזְקֵנֵי הָעִיר--וַיֹּאמֶר שְׁבוּ- פֹה; וַיֹּשְׁבוּ.</p>	<p>elders of the city, and said: 'Sit ye down here.' And they sat down.</p>
<p>ג וַיֹּאמֶר, לְגֹאֵל, חֲלֶקֶת הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ, לְאַלְיִמְלֵךְ: מְכָרָה נַעֲמִי, הַשְּׂבֵה מִשָּׂדֶה מוֹאֵב.</p>	<p>3 And he said unto the near kinsman: 'Naomi, that is come back out of the field of Moab, selleth the parcel of land, which was our brother Elimelech's;</p>
<p>ד וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֲגַלֶּה אֲזַנֶּךָ לְאָמֹר, קִנְיָה נֶגְדַי הַיֹּשְׁבִים וְנֶגְדַי זְקֵנֵי עַמִּי--אִם-תִּגְאֹל גֹּאֵל, וְאִם-לֹא יִגְאֹל הַגִּידָה לִי וְאָדַע (וְאָדַעָה) כִּי אֵין זוֹלָתְךָ לְגֹאֹל וְאֵנֹכִי אַחֲרֶיךָ; וַיֹּאמֶר, אֲנֹכִי אֲגַאֵל.</p>	<p>4 and I thought to disclose it unto thee, saying: Buy it before them that sit here, and before the elders of my people. If thou wilt redeem it, redeem it; but if it will not be redeemed, then tell me, that I may know; for there is none to redeem it beside thee; and I am after thee.' And he said: 'I will redeem it.'</p>
<p>ה וַיֹּאמֶר בְּעֵז, בְּיוֹם-קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נַעֲמִי; וּמֵאֵת רוּת הַמוֹאֲבִיָּה אִשְׁתְּ-הַמֵּת, קִנִּיתִי (קְנִיתִי)--לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת, עַל-נַחֲלָתוֹ.</p>	<p>5 Then said Boaz: 'What day thou buyest the field of the hand of Naomi--hast thou also bought of Ruth the Moabitess, the wife of the dead, to raise up the name of the dead upon his inheritance?'</p>
<p>ו וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל, לֹא אוּכַל לְגֹאֹל- (לְגֹאֵל-) לִי--פֶן- אֲשַׁחֵת, אֶת-נַחֲלָתִי; גֹּאֵל- לְךָ אֶתָּה אֶת-גְּאֻלָּתִי, כִּי לֹא-אוּכַל לְגֹאֵל.</p>	<p>6 And the near kinsman said: 'I cannot redeem it for myself, lest I mar mine own inheritance; take thou my right of redemption on thee; for I cannot redeem it.'--</p>
<p>ז וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל- הַגְּאֻלָּה וְעַל-הַתְּמוּרָה, לְקִים כָּל-דָּבָר, שְׁלֹף אִישׁ נַעֲלוֹ, וְנָתַן לְרֵעֵהוּ; וְזֹאת הַתְּעוּדָה, בְּיִשְׂרָאֵל.</p>	<p>7 Now this was the custom in former time in Israel concerning redeeming and concerning exchanging, to confirm all things: a man drew off his shoe, and gave it to his neighbour; and this was the attestation in Israel.-</p>

<p>ח וַיֹּאמֶר הַגַּאֵל לְבַעַז, קִנֵּה-לָךְ; וַיִּשְׁלַף, נַעֲלוּ.</p>	<p>8 So the near kinsman said unto Boaz: 'Buy it for thyself.' And he drew off his shoe.</p>
<p>ט וַיֹּאמֶר בַּעַז לְזִקְנִים וְכָל- הָעָם, עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם, כִּי קִנִּיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאֵלִימֶלֶךְ, וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחֲלוֹן-- מִיַּד, נָעַמִי.</p>	<p>9 And Boaz said unto the elders, and unto all the people: 'Ye are witnesses this day, that I have bought all that was Elimelech's, and all that was Chilion's and Mahlon's, of the hand of Naomi.</p>
<p>י וְגַם אֶת-רוֹת הַמּוֹאֲבִיָּה אִשְׁת מַחֲלוֹן קִנִּיתִי לִי לְאִשָּׁה, לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת עַל-נַחֲלָתוֹ, וְלֹא-יִכָּרֵת שֵׁם- הַמֵּת מֵעַם אָחִיו, וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ: עֵדִים אַתֶּם, הַיּוֹם.</p>	<p>10 Moreover Ruth the Moabitess, the wife of Mahlon, have I acquired to be my wife, to raise up the name of the dead upon his inheritance, that the name of the dead be not cut off from among his brethren, and from the gate of his place; ye are witnesses this day.'</p>
<p>יא וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר- בְּשַׁעַר, וְהַזִּקְנִים-- עֵדִים; יִתֵּן ה' אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ, כְּרַחֵל וְכִלְאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל, וַעֲשֵׂה-חַיִּל בְּאֶפְרָתָה, וּקְרָא-שֵׁם בְּבַיִת לֶחֶם.</p>	<p>11 And all the people that were in the gate, and the elders, said: 'We are witnesses. The LORD make the woman that is come into thy house like Rachel and like Leah, which two did build the house of Israel; and do thou worthily in Ephrath, and be famous in Beth-lehem;</p>
<p>יב וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבַיִת פְּרָצִי, אֲשֶׁר-יָלְדָה תָמָר לְיְהוּדָה-- מִן-הַזָּרַע, אֲשֶׁר יִתֵּן ה' לָךְ, מִן-הַנְּעָרָה, הַזֹּאת.</p>	<p>12 and let thy house be like the house of Perez, whom Tamar bore unto Judah, of the seed which the LORD shall give thee of this young woman.'</p>
<p>יג וַיִּקַּח בַּעַז אֶת-רוֹת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה, וַיָּבֵא אֵלֶיהָ; וַיִּתֵּן ה' לָהּ הַרְיוֹן, וַתֵּלֶד בֶּן.</p>	<p>13 So Boaz took Ruth, and she became his wife; and he went in unto her, and the LORD gave her conception, and she bore a son.</p>
<p>יד וַתֹּאמְרָנָה הַנְּשִׁים, אֶל-</p>	<p>14 And the women said unto</p>

<p>נְעָמִי, בָּרוּךְ ה', אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לְךָ גֹּאֵל הַיּוֹם; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, בִּישְׂרָאֵל.</p>	<p>Naomi: 'Blessed be the LORD, who hath not left thee this day without a near kinsman, and let his name be famous in Israel.</p>
<p>טו וְהָיָה לְךָ לְמִשִּׁיב נַפְשׁ, וּלְכֹלְכֵל אֶת-שִׁיבְתֶךָ: כִּי כָלִיתְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתְךָ, יִלְדְתוּ, אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לְךָ, מִשִּׁבְעָה בָּנִים.</p>	<p>15 And he shall be unto thee a restorer of life, and a nourisher of thine old age; for thy daughter-in-law, who loveth thee, who is better to thee than seven sons, hath borne him.'</p>
<p>טז וַתִּקַּח נְעָמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתֶּהוּ בְּחִיקָהּ, וַתְּהִי-לוֹ לְאִמָּנָת.</p>	<p>16 And Naomi took the child, and laid it in her bosom, and became nurse unto it.</p>
<p>יז וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנוֹת שֵׁם לְאִמְרוֹ, יֵלֶד-בֶּן לְנְעָמִי; וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד, הוּא אָבִי-יֵשׁי אָבִי דָּוִד. { פ }</p>	<p>17 And the women her neighbours gave it a name, saying: 'There is a son born to Naomi'; and they called his name Obed; he is the father of Jesse, the father of David. {P}</p>
<p>יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרָצַי, פְּרָצַי הוֹלִיד אֶת-חֶצְרוֹן.</p>	<p>18 Now these are the generations of Perez: Perez begot Hezron;</p>
<p>יט וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת-רָם, וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמִּינָדָב.</p>	<p>19 and Hezron begot Ram, and Ram begot Amminadab;</p>
<p>כ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת- נַחֲשׁוֹן, וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת- שַׁלְמָה.</p>	<p>20 and Amminadab begot Nahshon, and Nahshon begot Salmon;</p>
<p>כא וְשַׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעֹז, וּבְעֹז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד.</p>	<p>21 and Salmon begot Boaz, and Boaz begot Obed;</p>
<p>כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יֵשׁי, וְיֵשׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד. { ש }</p>	<p>22 and Obed begot Jesse, and Jesse begot David. {P}</p>

Deeper Level in Perakim

1. Malbim 2:4

חז"ל אמרו שבועז ובית דינו תקנו שיהיו שואלים שלום חברו בשם, והיה בעצת הסנהדרין כמ"ש בברכות (דף סג) וכי תימא בועז מדעתא דנפשיה עביד וכו' כי אין להזכיר ש"ש לבטלה וכמ"ש בספרא (ויקרא סי' יד) דלא לימא לה' קרבן וכו', אך בראותם אז שהי' ביניהם גזל משפט וצדק וגם אל שופטיהם לא שמעו כמ"ש ויהי בימי שפוט השופטים, וכאשר נתמנה בועז לשופט תקן שיהיו שואלים שלום חברו בשם, לקבוע בלבם כי ה' משמים משקיף עליהם ועל שלומם, ושלום הקבוץ משתתף עם השגחת ה' עד שה' הנקרא שלום משתתף עם שלום שבין אדם לחברו, וגם התעוררות שישוו ה' לנגדם תמיד וגם בדברים שבינם לבין רעיהם ודרישת שלומם וטובתם, ועז"א והנה בועז בא מבית לחם שמספר שנעשה דבר חדש בכית לחם כמושב הזקנים שעז"א מורה מלת והנה, ובעז בא משם בדבר החדש שאמר לקוצרים ה' עמכם, ועפ"ז הזכירו גם הם ש"ש שיברכוהו ה' וכמ"ש ולא אמרו העוברים ברכת ה' עליכם וכו'.

2. Yalkut Shimoni(taf reish deled)

אמר רבי שמואל בר נחמני כל מקום שנאמר עד כלות קציר השעורים וקציר החטים שלשה חדשים

3. Baba Basra 91a

אמר רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעז. מאי קמ"ל? כי אידך דרבה בר רב הונא, דאמר רבה בר רב הונא אמר רב: מאה ועשרים משתאות עשה בעז לבניו, שנאמר: בויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים, ובכל אחת ואחת עשה שני משתאות, אחד בבית אביו ואחד בבית חמיו, ובכולן לא זימן את מנוח, אמר: כודנא עקרה במאי פרעא לי. תאנא: וכולן מתו בחייו.

4. Devorim 25:5-10

כה, ה' כי-ישבו אחים יחדו, ומת אחד מהם וכן אין-לו--לא-תהיה אשת-המת החוצה, לאיש זר: יבמה גבא עליה, ולקחה לו לאשה ויבמה. **כהו**, והיה, הבכור אשר תלד--יקום, על-שם אחיו המת; ולא-ימחה שמו, מישראל. **כהז**, ואם-לא יחפץ האיש, לקחת את-יבמתו; ועלתה יבמתו השערה אל-הזקנים, ואמרה מאן יבמי לקיים לאחיו שם בישראל--לא אבה, יבמי. **כהח**, וקראו-לו זקני-עירו, ודברו אליו; ועמד ואמר, לא חפצתי לקחתה. **כהט**, ונגשה יבמתו אליו, לעיני הזקנים, וחלצה נעלו מעל רגלו, וירקה בפניו; וענתה, ואמרה, ככה יעשה לאיש, אשר לא-יבנה את-בית אחיו. **כהי**, ונקרא שמו, בישראל: בית, חלוץ הנעל.

5. Yalkut Shimoni(taf reish daled)

וירדת הגורן, וירדתי כתיב, אמרה לה זכותי תרד עמך

6. Yalkut Shimoni(taf reish alef):

שתי נשים מסרו עצמם על שבט יהודה תמר ורות

7. Yalkut Shimoni(taf reish vav):
ויהי בחצי הלילה, זה שאמר הכתוב חצות לילה אקום להודות לך, כך אמר דוד חייב אני לקום להודות לך על מה שעשית לזקני וזקנתי בחצי הלילה שנאמר ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת

8. Yalkut Shimoni(taf reish beis)
ותהי משכורתך שלמה, שלמה כתיב רמז לה שלמה יעמוד ממך

9. Sanhedrin 93b
וכי דרכה של אשה ליטול שש סאין? אלא, רמז [רמז] לה שעתידין ששה בנים לצאת ממנה שמתברכין בשש [שש] ברכות, ואלו הן: דוד, ומשיח, דניאל, חנניה, מישאל ועזריה... משיח - דכתיב הונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובונה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' וגו'

10. Ruth 1:21
א, כא אני מלאה הלכתי, וריקם השיבני ה'; למה תקראנה לי, נעמי, וה' ענה בי, ושידי הרע לי.

11. Ruth Rabba, Parsha 7:1

ובועז עלה השער וישב שם והנה הגואל עובר אשר דבר בעז מה לאחורי תרעא הוה קאים, א"ר שמואל בר נחמן אפי' היה בסוף העולם הטיסו הקב"ה והביאו לשם כדי שלא יהא אותו צדיק יושב ומצטער מתוך ישובו, אמר רבי ברכיה כך דרשו שני גדולי עולם רבי אליעזר ור' יהושע, ר' אליעזר אומר, בעז עשה את שלו ורות עשתה את שלה ונעמי עשתה את שלה, אמר הקב"ה אף אני אעשה את שלי, ויאמר סורה שבה פה פלוני אלמוני.

12. Ruth Rabba 7:9
אמר הראשונים לא מתו אלא ע"י שנטלו אותן ואני הולך ליטלה, חס לי ליטלה לית אנא מערבב זרעיתיי איני מערב פסולת בבני ולא היה יודע שכבר נתחדשה הלכה עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית.

13. Yalkut Shimoni taf reish
אמר רבי יוחנן צריך אדם לחוש לשם, מחלון שהוא לשון מחילה.

14. Baba Basra 91b
והדברים עתיקים - דברים הללו עתיק יומיא אמרן, [דכתיב: ומצאתי דוד עבדי, וכתיב: שתי בנותיך הנמצאות]

15. Baba Kamma 38a-b
הויאמר ה' (אל משה) + מסורת הש"ס: [אלי] + אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה, וכי מה עלה על דעתו של משה לעשות מלחמה שלא ברשות? אלא נשא משה ק"ו בעצמו, אמר: ומה מדינים שלא באו אלא לעזור את מואב, אמרה תורה: וצרור את המדינים והכיתם אותם, מואבים עצמן לא כל שכן! אמר לו הקב"ה: לא כשעלתה על דעתך עלתה על דעתי, שתי פרידות טובות יש לי להוציא מהן, רות המואבית ונעמה העמונית.

16. Bereishis Rabba 85:1
כי אנכי ידעתי את המחשבות, שבטים היו עסוקין במכירתו של יוסף, ויוסף היה עסוק בשקו ובתעניתו, ראובן היה עסוק בשקו ובתעניתו, ויעקב היה עסוק בשקו ובתעניתו, ויהודה היה עסוק ליקח לו אשה, והקב"ה היה עוסק בורא אורו של מלך המשיח

17. Ruth Rabba Parsha 8
ר' ברכיה ור' סימון משל למלך שהיה עובר ממקום למקום ונפלה מרגלית מעל ראשו, עמד המלך וכל פמליא שלו שם והיו עוברים ושבים אומרים מה טיבו של מלך וכל פמליא שלו כאן, ראו אמרו נפלה מרגלית מעל ראשו, מה עשה צבר את העפר והביא מכבדות וכבד את הצבור האחד ולא מצאה, והשני ולא מצאה, והשלישי ומצאה, אמרו מצא המלך את מרגליתו, כך הקדוש ברוך הוא אמר

לאברהם לך לך, לך הייתי מצפה מה צורך היה לי לייחס שם ארנכשד שלה עבר פלג נחור תרה, אלא בשבילך (דה"א א') אברם הוא אברהם (נחמיה ט') ומצאת את לבבו נאמן לפניך, כך אמר הקדוש ברוך הוא לדוד מה צורך היה לי לייחס פרץ חצרון רם עמינדב נחשון שלמון בועז עובד ישי, לא בשבילך מצאתי דוד עבדי.

18. Baba Basra 91b

עם המלך במלאכתו ישבו שם - זו רות המואביה שראתה במלכות שלמה בן בנו של בן בנה, שנאמר: טויעם כסא לאם המלך, וא"ר אלעזר: לאמה של מלכות.

İYUN 1: Closing the Triangle

I <i>Descent</i>	II <i>Disaster</i>	III <i>“Agūnāh-theme” Abandonment</i>	IV <i>Redemption</i>
1) Lot and Abraham separate. Lot descends to Sodom (Gen. xiii)	1) Destruction of Sodom and Gomorrah	1) Lot's two daughters are left without the prospect of acquiring men	1) The <i>gō'el</i> is Lot himself
2) Judah “descends from his brothers” (Gen. xxxviii)	2) Deaths of Judah's wife and his two sons, Er and Onan	2) Tamar bidden to remain a widow in her father's house	2) The <i>gō'el</i> is Judah
3) Elimelech leaves Bethlehem for Moab	3) All the male members of the family die in Moab	3) Naomi's two daughters-in-law left widowed	3) The <i>gō'el</i> is Boaz
V <i>The Bed-trick</i>	VI <i>The Celebration</i>	VII <i>The levirate union</i>	VIII <i>The issue</i>
1) Lot is deceived into cohabiting with his daughters	1) Lot is made drunk with wine	1) Lot's two daughters conceive from their father	1) Moab and Ammon—the former is the ancestor of Ruth
2) Tamar disguises herself as a prostitute	2) The sheep-shearing festivity (xxxviii 12)	2) Judah recognizes the justice of Tamar's claim	2) Perez and Zerah the former is the ancestor of Boaz
3) Ruth comes secretly to the threshing-floor	3) The merry-making in connection with the barley-feast (Ruth iii 7)	3) Boaz formally acquires the title to the property of his dead kinsman—including the possession of Ruth	3) Birth of Obed—the grandfather of King David

“Ruth and the Structure of Covenant History,” Harold Fisch. *Vetus Testamentum* XXXII, 4 (1982)

Text of Yehuda and Tamar

לח,א ויהי בעת ההוא, ויגד יהודה מאת אחיו; ויט עד-איש עדלמי, ושמו חירה. **לח,ב** וירא-שם יהודה בת-איש כנעני, ושמו שוע; ויקחה, ויבא אליה. **לח,ג** ותהר, ותלד בן; ויקרא את-שמו, ער. **לח,ד** ותהר עוד, ותלד בן; ויתקרא את-שמו, אונו. **לח,ה** ותסף עוד ותלד בן, ויתקרא את-שמו שלה; והיה בכזיב, בלדתה אתו. **לח,ו** ויקח יהודה אשה, לער בכורו; ושמה, תמר. **לח,ז** ויהי, ער בכור יהודה--רע, בעיני ה'; וימתהו, ה'. **לח,ח** ויאמר יהודה לאונו, בא אל-אשת אחיך ויבס אתה; והקם זרע, לאחיך. **לח,ט** וידע אונו, כי לא לו יהיה הזרע; והיה אם-בא אל-אשת אחיו, ושחת ארצה, לבלתי נתן-זרע, לאחיו. **לח,י** וזרע בעיני ה', אשר עשה; וימת, גם-אתו. **לח,יא** ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך, עד-יגדל שלה בני--כי אמר, פן-ימות גם-הוא כאחיו; ותלד תמר, ותשב בית אביה. **לח,יב** וירבו, הימים, ותמת, בת-שוע אשת-יהודה; וינחם יהודה, ויעל על-גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי--תמנתה. **לח,יג** ויגד לתמר, לאמר: הנה חמיד עליה תמנתה, לגז צאנו. **לח,יד** ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דרוך תמנתה: כי ראתה, כי-גדל שלה, והוא, לא-נתנה לו לאשה. **לח,טו** ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה. **לח,טז** ויט אליה אל-הדרוך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי. **לח,יז** ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלחך. **לח,יח** ויאמר, מה הערבון אשר אתן-לך, ותאמר חתמד ופתיך, ומטף אשר בידך; ויתן-לה ויבא אליה, ותהר לו. **לח,יט** ותקם ותלד, ותסר צעיפה מעליה; ותלבש, בגדי אלמנותה. **לח,כ** וישלח יהודה את-גדי העזים, ביד רעהו העדלמי, לקחת הערבון, מיד האשה; ולא, מצאה. **לח,כא** וישאל את-אנשי מקמה, לאמר, איזה הקדשה הוא בעינים, על-הדרוך; ויאמרו, לא-היתה בזה קדשה. **לח,כב** וישב, אל-יהודה, ויאמר, לא מצאתיה; וגם אנשי המקום אמרו, לא-היתה בזה קדשה. **לח,כג** ויאמר יהודה תקח-לה, פן נהיה לבו; והנה שלחתי הגדי הזה, ואתה לא מצאתה. **לח,כד** ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך, וגם הנה הרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף. **לח,כה** הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, הכר-נא--למי החתמת והפתילים והמטה, האלה. **לח,כו** ויכר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-כן לא-נתתיה, לשלה בני; ולא-יסף עוד, לדעתה. **לח,כז** ויהי, בעת לדתה; והנה תאומים, בבטנה. **לח,כח** ויהי בלדתה, ויתן-יד; ותקח המינלדת, ותקשר על-גדו שני לאמר, זה, יצא ראשונה. **לח,כט** ויהי כמשיב ידו, והנה יצא אחיו, ותאמר, מה-פרכת עליך פרוץ; ויקרא שמו, פרוץ. **לח,ל** ואחר יצא אחיו, אשר על-גדו השני; ויקרא שמו, זרח.

Text of Lot and Daughters

יט,ל ויעל לוט מצוער וישב בהר, ושתי בנתיו עמו, כי ירא, לשבת בצוער; וישב, במערה--הוא, ושתי בנתיו. **יט,לא** ותאמר הבכירה אל-הצעירה, אבינו זקן; ואיש אין בארץ לבוא עלינו, כדרך כל-הארץ. **יט,לב** לכה נשקה את-אבינו יין, ונשכבה עמו; ונחיה מאבינו, זרע. **יט,לג** ותשקין את-אביהן יין, בלילה הוא; ויבא הבכירה ותשכב את-אביה, ולא-ידע בשכבה ובקומה. **יט,לד** ויהי, ממחרת, ותאמר הבכירה אל-הצעירה, הן-שכבתי אמש את-אבי; נשקנו יין גם-הלילה, ובאי שכבי עמו, ונחיה מאבינו, זרע. **יט,לה** ותשקין גם בלילה ההוא, את-אביהן--יין; ותקם הצעירה ותשכב עמו, ולא-ידע בשכבה ובקומה. **יט,לו** ותהרין שתי בנות-לוט, מאביהן. **יט,לז** ותלד הבכירה בן, ויתקרא שמו מואב; הוא אבי-מואב, עד-היום. **יט,לח** והצעירה גם-הוא ילדה בן, ויתקרא שמו בן-עמי; הוא אבי בני-עמון, עד-היום.

Kilyon; Milah Mancha

1. Ruth 1:2

א,ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן, אֶפְרַתִּים--מִבֵּית לְחָם, יְהוּדָה; וַיָּבֵאוּ שְׂדֵי-מוֹאֵב, וַיְהִי-שָׁם.

2. Ruth 1:7

א,ז וַתֵּצֵא, מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִיְתָה-שָׁמָּה, וּשְׁתֵּי כְלוּתֶיהָ, עִמָּה; וַתִּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ, לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה.

3. Ruth 2:21

ב,כא וַתֹּאמֶר, רוּת הַמוֹאֲבִיָּה: גַּם כִּי-אָמַר אֵלַי, עַם-הַנְּעָרִים אֲשֶׁר-לִי תִדְבְּקוּן, עַד אִם-כִּלּוֹ, אֶת כָּל-הַקָּצִיר אֲשֶׁר-לִי.

4. Ruth 2:23

ב,כג וַתִּדְבַק בְּנַעֲרוֹת בְּעוֹז, לְלֶקֶט--עַד-כְּלוֹת קָצִיר-הַשָּׂעִרִים, וּקְצִיר הַחֲטִיִּם; וַתֵּשֶׁב, אֶת-חֲמוּתָהּ.

5. Ruth 3:3

ג,ג וַרְחֻצֶת וְסֻכָּתָהּ, וְשִׁמְתָהּ שְׁמֵלֶתְךָ (שְׁמֵלֶתְךָ) עֲלֶיךָ--וַיִּרְדְּתִי (וַיִּרְדְּתִי) הַגֶּרֶן; אֶל-תִּדְעִי לְאִישׁ, עַד כִּלְתּוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת.

6. Ruth 3:18

ג,יח וַתֹּאמֶר, שְׁבִי בֵּתִי, עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין, אִיךָ יִפֹּל דְבָר: כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ, כִּי-אִם-כִּלְתָּהּ הַדְּבָר הַיּוֹם.

Yibum as that Fulfillment or Destruction

7. Ruth 1:12-13

א,יב שְׁבִנָּה בְּנֵתִי לְכֹן, כִּי זָקַנְתִּי מִהֵיּוֹת לְאִישׁ: כִּי אָמַרְתִּי, יֵשׁ-לִי תַקְוָה--גַּם הִיְתִי הַלְיָלָה לְאִישׁ, וְגַם יִלְדְּתִי בָּנִים.
א,יג הֲלֵהוּ תִשְׁבְּרֶנָּה, עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ, הֲלֵהוּ תַעֲגֶנָּה, לְבִלְתִּי הִיּוֹת לְאִישׁ; אֶל בְּנֵתִי, כִּי-מֵר-לִי מֵאֵד מִכֶּם--כִּי-יִצְאָה בִי, יָד-ה'.

8. Bereishis 28:11

לח,יא וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתַמָּר כִּלְתּוֹ שְׁבִי אֶלְמִנָּה בֵּית-אָבִיךָ, עַד-יִגְדֹּל שְׁלָה בְנֵי--כִּי אָמַר, פֶּן-יָגִמוּת גַּם-הוּא כְּאֲחִיו; וַתֵּלֶךְ תַּמָּר, וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ.

Manoach

9. Ruth 3:1

ג,א וַתֹּאמֶר לָהּ, נַעֲמִי חֲמוּתָהּ: בֵּתִי, הֲלֹא אֶבְקֹשׁ-לְךָ מְנוּחַ אֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ.

Identity Crisis

10. Ruth 3:3-5

ג,ג ורחצת וסכת, ושמית שמלתך (שמלתך) עלך--וירדתי (וירדת) הגר; אל-תודעי לאיש, עד פלתו לאכל ולשתות. **ג,ד** ויהי בשכבו, ונדעת את-המקום אשר ישכב-שם, ובאת וגלית מרגלתיו, ושכבתי (ושכבת); והוא יגיד לך, את אשר תעשין. **ג,ה** ותאמר, אליה: כל אשר-תאמרי (אלי), אעשה.

11. Ruth 4:17

ד,יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר, ילד-בן לנעמי; ותקראנה שמו עובד, הוא אבי-ישי אבי דוד.

12. Bereishis 38:3-4

לח,ג ותהר, ותלד בן; ויקרא את-שמו, ער. **לח,ד** ותהר עוד, ותלד בן; ותקרא את-שמו, אונן.

Triangle

1. Connection of Recognition (Yehuda Story)

13. Bereishis 38:25-26

לח,כה הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, **הפר-נא--למי** החתמת והפתילים והמטה, האלה. **לח,כו** ויפר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-בן לא-נתתיה, לשלה בני; ולא-יסף עוד, לדעתה.

14. Ruth 2:19

ב,יט ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום, ואנה עשית--יהי **מפירך**, ברוך; ותגד לחמותה, את אשר-עשתה עמו, ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום, בעז.

15. Ruth 3:14

ג,יד ותשכב מרגלותו, עד-הבקר, ותקם, בטרם (בטרם) **יכיר** איש את-רעהו; ויאמר, אל-יודע, כי-באה האשה, הגר.

16. Ruth 2:8-12

ב,ח ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי, אל-תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי, מזה; וכה תדבקין, עם-נערת. **ב,ט** עיניך בשדה אשר-יקצרון, והלכת אחריהן--הלוא צויתי את-הנערים, לבלתי נגעך; וצמת, והלכת אל-הפלים, ושתית, מאשר ישאבון הנערים. **ב,י** ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו, מדוע מצאתי חן בעיניך **להפירני--ואנכי, נכריה**. **ב,יא** ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום. **ב,יב** ישלם ה', פעלך; ותהי משפרתך שלמה, מעם ה' אלהי ישראל, אשר-באת, לחסות תחת-כנפיו.

2. Connection to Kindness (Lot Story)

17. Ruth 1:8

ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה שבנה, אשה לבית אמה; יעשה (יעש) ה' עמכם חסד, כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי.

18. Ruth 2:11

ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום.

19. Ruth 2:20

ותאמר נעמי לכלתה, ברוך הוא לה', אשר לא-עזב חסדו, את-החיים ואת-המתים; ותאמר לה נעמי, קרוב לנו האיש--מגאלנו, הוא.

20. Ruth 3:1

ותאמר לה, נעמי חמותה: בתי, הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך.

21. Ruth 3:10

ויאמר, ברוכה את לה' בתי--היטבת חסדך האחרון, מן-הראשון: לבלתי-לקת, אחרי הבחורים--אם-דל, ואם-עשיר.

22. Ruth 4:6

ויאמר הגאל, לא אוכל לגאול- (לגאל-) לי--פן-אשחית, את-נחלתי; גאל-לך אתה את-גאלתי, כי לא-אוכל לגאל.

Avraham Connection

23. Ruth 2:11

ב,יא ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום.

24. Bereishis 12:1

יב,א ויאמר ה' אל-אברם, לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך, אל-הארץ, אשר אראך.

3. Recognition to Chessed (Ruth Story)

25. Ruth 3:9

ג,ט ויאמר, מי-את; ותאמר, אנכי רות אמתך, ופרשת כנפך על-אמתך, כי גאל אתה.

26. Ruth 2:10

ב,י ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו, מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני--ואנכי, נכריה. **ב,יא** ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום. **ב,יב** ישלם ה', פגעך; ותהי משפרתך שלמה, מעם ה' אלהי ישראל, אשר-באת, לחסות תחת-כנפיו.

27. Ruth 4:6

ד,ו ויאמר הגאל, לא אוכל לגאול- (לגאל-) לי--פן-אשחית, את-נחלתי; גאל-לך אתה את-גאלתי, כי לא-אוכל לגאל.

İYUN 2: Megillas Ruth: Hallmark of Humanity

Differences in Omer and Shteí Halechem

חמץ תאפינה בכורים. העומר היה בכורי שעורים ואלה היו בכורי קציר חטים ועל שמם נקרא החג "יום הבכורים", כאמרו וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה (במדבר כח, כו) ואמר לה' כי בהם הותר החדש לקרבן.
ספורנו ויקרא כג

החיתין, והשעורין, והכוסמין, והשיבולת שועל, והשיפון - הרי אלו חייבין בחלה, ומצטרפין זה עם זה, ואסורים בחדש מלפני הפסח, ומלקצור מלפני העומר. אם השרישו קודם לעומר - העומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא העומר הבא
תלמוד בבלי מסכת מנחות דף ע עמוד א

Opposite Pattern

Cheít Odom Haríshon

השמים יביעו טל בשפע אל ארץ דגן ותירוש כמו שהיה הענין בששת ימי בראשית קודם חטא של אדם הראשון כי לא המטיר ואדם אין לעבוד ואיד יעלה והשקה באופן שבהיות הארץ מעצמה ארץ דגן ותירוש בבא עליה עריפת טל לברכה מספיק להתפרנס את יושביה שלא בצער כאשר היתה הכוונה שיתפרנס אדם הראשון קודם חטאו כאמרם ז"ל עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת (שבת ל ב)

ספורנו דברים פרק לג

דתניא אילן שאכל ממנו אדם הראשון, רבי מאיר אומר: גפן היה, שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין, שנאמר: (בראשית ט') וישת מן היין וישכר; רבי נחמיה אומר: תאנה היתה, שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו, שנאמר + בראשית ג' + ויתפרו עליה תאנה; רבי יהודה אומר: חטה היתה, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם

דגן.

תלמוד בבלי ברכות מ :

Punishment

בְּזַעַת אֶפֶיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶיךָ אֶל הָאָדָמָה כִּי מִמָּנָה לִקְחָתָּ כִּי עֲפָר אֶתָּה וְאֵל עֲפָר תָּשׁוּב:

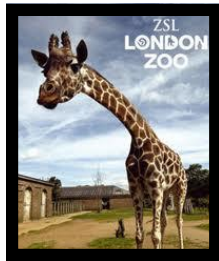
בראשית פרק ג': י"ט

עץ פרי - שיהא טעם העץ כטעם הפרי, והיא לא עשתה כן, אלא (פסוק יז) ותואא הארץ עץ עושה פרי, ולא העץ פרי, לפיכך כשנתקלל אדם על עונו נפקדה גם היא על עוניה ונתקללה:
(רש"י (שם))

ורבי אלכסנדר ב"ר דמצלי אמר הכי: רבון העולמים, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, ומי מעכב? שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות; יהי רצון מלפניך שתצילנו מידם, ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבב שלם.

תלמוד בבלי ברכות יז.

Significance of Pattern in Bereishis:

Eden Story:

טו וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים, אֶת-הָאָדָם; וַיְנַחֵהוּ בְּגֶן-עֵדֶן, לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. טז וַיִּצְוֵהוּ אֱלֹהִים, עַל-הָאָדָם לֵאמֹר: מִכָּל עֵץ-הַגֶּן, אָכַל תֹּאכַל. יז וּמֵעֵץ, הַדְּעִית טוֹב וְרָע-- לֹא תֹאכַל, מִמֶּנּוּ: כִּי, בַּיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ-- מוֹת תָּמוּת.

יח ויאמר ה' אלהים, לא-טוב היות האדם לבדו; אעשה-לו עזר, כנגדו
 יט ויצר ה' אלהים מן-האדמה, כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים, ויבא אל-האדם, לראות מה-יקרא-לו;
 וכל אשר יקרא-לו האדם נפש חיה, הוא שמו. כ ויקרא האדם שמות, לכל-הבהמה ולעוף השמים, ולכל חית
 השדה; ולאדם, לא-מצא עזר כנגדו. כא ויפל ה' אלהים תרדמה על-האדם, וישן; ויקח, אחת מצלעותיו,
 ויסגר בשר, תחתנה. כב ויבן ה' אלהים את-הצלע אשר-לקח מן-האדם, לאשה; ויבאה, אל-האדם. כג
 ויאמר, האדם, זאת הפעם עצם מעצמי, ובשר מבשרי; לזאת יקרא אשה, כי מאיש לקחה-זאת. כד על-כך,
 יעזב איש, את-אביו, ואת-אמו; ודבק באשתו, והיו לבשר אחד. כה ויהיו שניהם ערומים, האדם ואשתו;
 ולא יתבששו.

א והנחש, היה ערום, מפל חית השדה, אשר עשה ה' אלהים; ויאמר, אל-האשה, אף כי-אמר אלהים, לא
 תאכלו מפל עץ הגן. ב ותאמר האשה, אל-הנחש: מפרי עץ-הגן, נאכל. ג ומפרי העץ, אשר בתוך-הגן--אמר
 אלהים לא תאכלו ממנו, ולא תגעו בו: פן-תמתון. ד ויאמר הנחש, אל-האשה: לא-מות, תמתון. ה כי, ידע
 אלהים, כי ביום אכלכם ממנו, ונפקחו עיניכם; והייתם, כאלהים, ידעיי, טוב ורע. ו ותרא האשה כי טוב העץ
 למאכל וכי תאוה-הוא לעיני, ונחמד העץ להשפיל, ותקח מפריו, ותאכל; ותתן גם-לאישה עמה, ויאכל.

Bereishis 2:15-25; 3:1-6

Motive of Snake:

והנחש היה ערום -מה ענין זה לכאן היה לו לסמוך (פסוק כא) ויעש לאדם ולאשתו כחנות עור
 וילבישם. אלא למדך מאיזו עילה קפץ הנחש עליהם, ראה אותם ערומים ועוסקים בתשמיש לעין כל ונחמה
 לה:
 רש"י בראשית ג:א

The Greatest Expression of Humanity

ה כי-ישבו אחים יחדו, ומת אחד מהם ובן אינו-לו--לא-תהיה אשת-המת החוצה, לאיש זר: יבמה יבא עליה,
 ולקחה לו לאשה ויבמה. ו והיה, הבכור אשר תלד--יקום, על-שם אחיו המת; ולא-ימחה שמו, מישראל. ז
 ואם-לא יחפץ האיש, לקחת את-יבמתו; ועלתה יבמתו השערה אל-הזקנים, ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
 שם בישראל--לא אבה, יבמי. ח וקראו-לו זקני-עירו, ודברו אליו; ועמד ואמר, לא חפצתי לקחתה. ט ונגשה
 יבמתו אליו, לעיני הזקנים, וחלצה נעלו מעל רגלו, וירקה בפניו; וענתה, ואמרה, ככה יעשה לאיש, אשר לא-
 יבנה את-בית אחיו. י ונקרא שמו, בישראל: בית, חלוץ הנעל.

Devorim 25:5-10

דעל סוס מלך, דעל חמור בן חורין, ודמנעלוהי ברגלוהי בר אינש
 תלמוד בבלי שבת קנב

Ruth as an Expression of Humanity:

יב שבנה בנתי לכן, כי זקנתי מהיות לאיש: כי אמרתי, יש-לי תקווה--גם הייתי הלילה לאיש,
 וגם ילדתי בנים. יג הלהן תשבבנה, עד אשר יגדלו, הלהן תענגנה, לבלתי היות לאיש; אל בנתי,

כי-מר-לי מאד מכם--כי-יִצְאָה בִּי, יָד-ה'.

Ruth 1:12-13

יֵא וַיַּעַן בְּעֵז, וַיֹּאמֶר לָהּ--הֲגֵד הֲגֵד לִי כָל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חַמּוֹתַי, אַחֲרֵי מוֹת אִישׁי; וַתַּעֲזֹבִי אֲבִיךָ וְאִמֶּךָ, וְאֶרֶץ מוֹלְדָתְךָ, וַתֵּלְכִי, אֶל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם. יֵב יְשָׁלֵם ה', פְּעֻלָּךְ; וַתְּהִי מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלָמָה, מֵעַם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-בָּאת, לְחַסוֹת תַּחַת-כְּנָפָיו.

Ruth 2:11-12

ח וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה, וַיִּחַרְד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת; וַהֲנִיחָה אִשָּׁה, שְׁכָבַת מְרַגְלָתִי. ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתָּה; וַתֹּאמֶר, אֲנֹכִי רוּת אֲמֹתְךָ, וּפְרֻשֶׁת כְּנָפֶיךָ עַל-אֲמֹתְךָ, כִּי גָאֵל אֶתְּהָ. י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתְּ לַה' בְּתִי-- הַיִּטְבַּת חֲסִידֶיךָ הָאֲחֵרוֹן, מִן-הָרֵאשׁוֹן: לְבִלְתִּי-לָקֶת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים--אִם-דָּל, וְאִם-עָשִׁיר.

Ruth 3:8-10

Shavuot as a Correction for the Cheit of Odom:

דא"ר יוחנן: בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא, ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן.

תלמוד בבלי יבמות קג:

אמר ר' לעזר שלשה הן שלא המתנינו בשלוותן שש שעות, אילו הן אדם הראשון וישראל וסייסרא, אדם הראשון ולא יתבוששו לא באו שש שעות, ישראל וירא העם כי בושש משה (שמות לב א) באו שש שעות...

בראשית רבה פרשה יח

